

Důstojný otče, bratři a sestry.

Dovolte mi, prosím, abych zde připomenul jedno velmi smutné výročí, které připadá právě na tyto dny.

Je tomu 100 let od strašných válečných událostí první světové války, 100 let od krvavé bitvy u Bělěhradu, která vypukla útokem dne 6.10.1915 a které – jak víme – bylo účastno mnoho vojáků z našeho kraje, z Lipůvky, ze Svinošic, z Lažan, Šebrova, Milonic, Újezda a dalších obcí.

Počty obětí této 2 měsíce trvající bitvy byly obrovské, je zaznamenána řada svědectví přeživších účastníků těchto bojů dokládajících mimořádnou krutost, s jakou byly střety vedeny.

O život tam přišlo mnoho mužů od nás, našich dědů, pradědů a prapradědů, nás, kdo jsme jejich blízkými nebo vzdálenějšími potomky a dnes sedíme v těchto lavicích. Prosím, nezapomeňme na tyto naše nešťastné předky.

Události z podzima roku 1915 se bolavě dotkly prakticky všech zdejších rodin, i té naší. U Bělěhradu tehdy padl praděd mé ženy.

V pozůstalosti jsme našli dopis z vojenského lazaretu s nadiktovaným posledním přáním umírajícího vojáka. Tím přání bylo, aby alespoň jednou někdo z rodiny navštívil jeho hrob, hřbitov, kde zřejmě leží řada padlých původem z našeho kraje.

S velkou dávkou štěstí – a hlavně - s pomocí Boží bylo místo dávno opuštěného vojenského hřbitova nakonec nalezeno.

10.10.2015 se tak přesně v den stého výročí úmrtí pradědečka podaří splnit jeho poslední vůli. Koncem týdne odjíždíme do Srbska, právě na místo onoho zapomenutého vojenského hřbitova, kde je pochován jak on, tak i mnoho dalších padlých vojáků od nás.

Prosím o Vaše modlitby za zdar této cesty, která je věnována všem, které před 100 lety potkal podobný osud, ať už pocházeli z našeho kraje nebo z jiných koutů Evropy.